

POSTANOWIENIE

6 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 6 listopada 2025 r. w Warszawie

w sprawie ze skargi P.J.

przeciwko B. spółce jawnej w W.

o uchylenie wyroku Sądu Polubownego w Warszawie

z 26 października 2017 r., sygn. akt SA 79/16

na skutek skargi kasacyjnej P.J.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z 22 marca 2023 r., VII AGa 1389/18,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i oddala
wniosek przeciwnika skargi B. spółki jawnej w W. o zasądzenie
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na pierwszej i drugiej spośród wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle

konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Chodzi przy tym o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. I UK 271/11 - nie publ.). Konieczne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materiałnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 41/10 - nie publ.).

Natomiast oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na twierdzeniu, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo, iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyrażnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 104/08, nie publ.; z dnia 28 marca 2007 r., sygn. akt II CSK 84/07, nie publ.).

Według skarżącego, istotnym zagadnieniem prawnym, jakie wyłoniło się na kanwie rozpoznawanej sprawy, stanowi kwestia, czy dopuszczalne jest konwalidacja działania współnika spółki jawnej, naruszającego obowiązującą w tej spółce zasadę reprezentacji łącznej (art. 30 k.s.h.), w sposób przewidziany w art. 103 k.c. Rozstrzygnięcia wymaga również problem dopuszczalności rozpoznania skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego przez sąd orzekający w składzie

jednoosobowym, ukształtowanym na podstawie art. 15zszs¹ ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (jedn. tekst: Dz. U. 2020, poz.1842 ze zm.)

Przedstawione w skardze wątpliwości nie stanowią istotnych zagadnień prawnych a przepisy, na kanwie których zostały one sformułowane, nie uzasadniają potrzeby dokonywania ich wykładni.

W orzecznictwie dopuszcza się możliwość złożenia w różnym czasie oświadczeń woli uprawnionych do łącznej reprezentacji spółki jawnej. Do kwestii tej Sąd Najwyższy odniósł się wprost w wyroku z 22 stycznia 2002 r., V CKN 650/00 (nie publ.), przyjmując, że jeżeli w spółce jawnej obowiązywał wymóg reprezentacji łącznej, to naruszenie tego wymagania może być konwalidowane poprzez zastosowanie art. 103 k.c. w drodze analogii.

Sąd Najwyższy wyjaśnił również, że rozpoznanie sprawy cywilnej przez sąd drugiej instancji w składzie jednego sędziego przewidzianym w art. 15zszs¹ ust. 1 pkt 4 ustawy COVID-19, ogranicza prawo do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP), ponieważ nie jest konieczne dla ochrony zdrowia publicznego (art. 2 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP) i prowadzi do nieważności postępowania (art. 379 pkt 4 k.p.c.); zaznaczył jednak wyraźnie, że wykładnia ta obowiązuje od dnia podjęcia uchwały. Zastrzeżenie to zostało umotywowane argumentami dotyczącymi lintersu społecznego oraz powagi i wizerunku sądownictwa w odbiorze opinii publicznej (zob. uchwała z 26 kwietnia 2023 r., III PZP 6/23, mająca moc zasady prawnej; OSNP 2023, Nr10, poz. 104). W konsekwencji przyjmuje się, że wydanie orzeczenia przez sąd drugiej instancji w składzie ukształtowanym na podstawie art. 15zszs¹ ust. 1 pkt 4 ustawy COVID-19 do 26 kwietnia 2023 r. włącznie – choć obniża standard sądowej ochrony przez odstąpienie od kolegialności orzekania w sądzie drugiej instancji - nie może stanowić samoistnej podstawy do stwierdzenia nieważności postępowania na podstawie art. 379 pkt 4 k.p.c.

Wobec powyższego nie można uznać, że przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zostały w sposób właściwy wykazane.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Grzegorz Misiurek

(A.T.)

[P.P.]

[r.g.]